

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/208/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612205189
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Stovičková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2612205189.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ley Stovičkovej a sudcov JUDr. Ivety Jankovičovej a JUDr. Martina Holiča v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, proti odporcovi: U. H., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX, o zaplatenie 977,55 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Senica z 9. novembra 2012 č. k. 6C/51/2012-61, výroku o zamietnutí zvyšku návrhu, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku, v rozsahu nárokov zo spotrebiteľského úveru 665,57 eur, ktoré si navrhovateľ uplatnil v časti I. návrhu, a ktoré vyčíslil na 107,23 eur spolu s úrokom 39 % ročne zo 77,36 eur od 16.6.2010 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 9 % ročne zo 77,36 eur od 16.6.2010 do zaplatenia, **r u š í a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a vo zvyšku **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 49,56 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 20.9.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšku návrh zamietol a tiež rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ a odporca 21.12.2007 podpísali a teda aj uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere na 20.051 Sk, t. j. 665,57 eur. Uvedenú zmluvu nepovažoval predmetom tohto konania, preto sa ňou ani nezaoberal. Navrhovateľ tvrdil, že okrem uvedenej zmluvy, tou istou listinou, konkrétne v časti "C" zmluvy, uzavreli aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere na úverový rámec 20.000 Sk, t. j. 663,88 eur, pričom odporca na základe nej vyčerpал z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky celkom 1.158,11 eur. Navrhovateľ si uplatňoval nároky na zaplatenie úveru a poplatkov za poistenie tvrdiac, že ide o nároky z platne uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 21.12.2007. Z tohto potom vyplýva, že pri posúdení dôvodnosti návrhu vychádzal z právnej úpravy spotrebiteľských úverov, ktoré boli účinné v čase, keď mala byť zmluva uzavretá, teda k 21.12.2007. Vychádzal z toho, že zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu a absencia písomnej formy má za následok jej neplatnosť. Vyplýva to nielen z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ale aj z § 40 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), pričom na dôvod absolútnej neplatnosti musí prihliadať z úradnej povinnosti a to bez ohľadu, či sa jej niekto dovoľá alebo nie. Pri posúdení platnosti navrhovateľom tvrdenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere s úverovým rámcom 20.000 Sk, t. j. 663,88 eur, dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by medzi ním a odporcom bola platne uzavretá písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere s úverovým rámcom 20.000,- Sk, t. j. 663,88 eur. Navrhovateľ nepredložil žiadnu takú písomnosť, z ktorej by jednoznačne nad

všetky pochybnosti vyplývalo, že ide o písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Predložil len tlačivo žiadosť/zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktoré primárne slúžilo ako podklad na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere na sumu 20.051Sk = 665,57 eur na nákup tovaru. Sekundárnym prvkom na nej je vopred, navrhovateľom vypracovaná a do zmluvy zapracovaná žiadosť odporcu o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, žiadosť o poskytnutie úverového rámca, žiadosť o vydanie úverovej karty (označená v zmluve ako časť C). Ide o žiadosť, ktorú nevypracoval odporca, ale navrhovateľ. Ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu vrátane jej všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Navrhovateľ ich pripravil bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pre vopred neurčený, široký okruh spotrebiteľov, pričom konkrétny spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a do určitej miery doby splatnosti. Zmluva je nakoncipovaná tak, že navrhovateľ vopred vnútil konajúcej osobe - odporcovi aj podpis iného úkonu, než iba toho, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z daného tlačiva, podpisom želannej zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti (časť "C"). Navyše ide o text písaný tak malým písmom, že je skoro voľným okom až nečitateľný. Odporca nemal možnosť voľby podpísať len zmluvu o spotrebiteľskom úvere na sumu 20.051 Sk, t. j. 665,57 eur určeného na nákup tovaru. Takýto postup navrhovateľa ako dodávateľa vyhodnotil ako konanie v rozpore s dobrými mravmi nielen podľa § 3 OZ, ale aj podľa § 6 ods. 3 zákona ochrane spotrebiteľa. Navrhovateľ týmto spôsobom využil svoje postavenie ako dodávateľa a porušil zmluvnú slobodu odporcu, keď mu nanútil podpisom jednej zmluvy podpis žiadosti o uzavretie druhej zmluvy v budúcnosti. Ak totiž odporca chcel úver na nákup tovaru, zákonnite tým podpísal a musel podpísať aj časť "C" zmluvy. Tak je totiž koncipované celé tlačivo. Nie je možné podpísať ho bez časti "C". Že má ísť o vzťah až do budúca vyplýva z formulácie textu v časti "C", kde sa uvádza "beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná najmä podľa údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania..". Z takto formulovanej vety jednoznačne vyplýva, že odporca by najprv mal začať so splácaním klasického spotrebiteľského úveru (teda toho na sumu 20.051 Sk = 665,57 eur) určeného na nákup tovaru, uvedeného v časti A I tlačiva a až potom navrhovateľ posúdi priebeh splácania tohto úveru a následne jeho žiadosť z časti "C". Časť "C" nehovorí o tom, že navrhovateľ a odporca uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere na úverový rámec 20.000 Sk (663,88 eur). Neobsahuje ani podmienky ako to požaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, najmä jeho § 4 ods. 2. Časť "C" hovorí len o žiadostiach odporcu, ktoré ale majú byť posúdené až v budúcnosti, po vyhodnotení jeho platobnej disciplíny z časti A. Takýto postup navrhovateľa kvalifikoval ako nekalú praktiku. V konečnom dôsledku z uvedeného nevyplýva nič iné než to, že na žiadosť zákazníka, sa iba môžu v budúcnosti dohodnúť o prípadnom takomto úvere. Ak teda veriteľ týmto spôsobom písomný príslub splní tým, že niekomu požičia peniaze a za zmluvu o úvere považuje súhlas s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nebola dodržaná predpísaná forma a preto je zmluva neplatná. Súhlas s revolvingovým úverom ako jednostranný úkon nie je zmluvou a ako taký neobsahuje dohodu strán ani o výške úroku z úveru, ani výške úroku z omeškania, ani o poplatkoch a už vôbec nie ustanovenia o zmluvnej pokute. Je pravdou, že navrhovateľ poskytol odporcovi plnenie, ale vzhľadom na nedostatok písomnej formy nemožno tvrdiť, že zmluva o úvere je platná podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch. Za platnú sa považuje len taká zmluva, ktorá má písomnú formu, ale absentuje niektorá z náležitostí uvedených v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. To však nie je daný prípad, lebo tu písomná forma absentuje. Preto, ak má prípadne odporca nejaké plnenie vrátiť, možno ho uplatňovať iba z titulu bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu. Pre nedostatok písomnej formy teda navrhovateľ nemá právo požadovať od odporcu nič viac, len naozaj poskytnuté plnenie, teda skutočne poskytnutú sumu. Nemá právo požadovať od neho mesačné splátky, ktoré obsahujú aj úroky. Nemá právo požadovať od neho ani úroky z úveru ani poplatky z poistenia úveru, pretože neexistuje platná zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá by obsahovala platné dojednania o úrokoch, poplatkoch a o poistnom. Všeobecné obchodné podmienky môžu byť súčasťou zmluvy, ale len zmluvy písomnej, teda platnej. Tu však platná písomná zmluva neexistuje a tak nie sú platné a ani nemôžu byť platné ani všeobecné obchodné podmienky k nej. Navrhovateľ reálne poskytol odporcovi 1.158,11 eur, ako to vyplýva z jeho špecifikácie a z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Odporca vrátil navrhovateľovi 1.108,55 eur, čo vyplýva z pripojeného potvrdenia. Odporca teda dlhuje navrhovateľovi ešte 49,56 eur. Navrhovateľ plnenie 1.108,55 eur nesprávne započítal nielen na úhradu poskytnutých finančných prostriedkov, ale aj na úhradu úroku z úveru, poplatkov za výbery, poplatkov za vymáhania a iných poplatkov. Jeho postup, vzhľadom na neplatnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, bol

preto v rozpore so zákonom. Nemal totiž nárok na úroky, ani na poplatky ani na zmluvnú pokutu. Plnenie poskytnuté odporcom navrhovateľovi zohľadnil ako vrátenie dlžnej sumy, ktorú navrhovateľ odporcovi poskytol. Odporca dlhuje zo sumy, ktorú mu navrhovateľ reálne poskytol, len zvyšnú sumu 49,56 eur. Nedlhuje nič na poplatkoch, ani na zmluvnej pokute, ani na úrokoch, lebo v tomto smere neexistuje platný právny úkon, z ktorého by vyplýval nárok navrhovateľa takéto plnenia požadovať, a z ktorého by vyplývala povinnosť odporcu takéto plnenia poskytnúť. Keďže bolo preukázané, že odporca je v omeškaní so sumou 49,56 eur, navrhovateľ má právo na príslušné úroky z omeškania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, výroku v ktorom súd návrh zamietol, podal podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) odvolanie navrhovateľ, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ako aj z dôvodu, že vec nesprávne právne posúdil. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že v časti I. návrhu si uplatňoval svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 21.12.2007, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru 665,57 eur. K predmetnému úverovému prípadu zaslal aj konkrétne dôkazy, potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov a o prijatých splátkach, výpis z úverového účtu a plán amortizácie. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože uvedená zmluva bola predmetom konania a navrhovateľ si na jej základe uplatnil v konaní dlžnú sumu vo výške 107,23 eur, pričom súd sa touto časťou návrhu vôbec nezaoberal. Pokiaľ ide o tvrdenie súdu o tom že zmluva o spotrebiteľskom úvere s úverovým rámcom 20 000 Sk nebola platne uzavretá, pretože nemala písomnú formu, navrhovateľ sa s týmto názorom nestotožňuje. Poukázal na skutočnosť, že podpísaním žiadosti o poskytnutie úverového rámca nevznikajú klientovi automaticky žiadne peňažné záväzky z revolvingového úveru a povinnosť splácať úver vzniká v súlade s bodom IV. 1. - 2. všeobecných úverových podmienok až okamihom aspoň čiastočného čerpania peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca. O uzavretí zmluvy navrhovateľ vyrozumel odporcu v písomnom oznámení, takzvanej akceptácii návrhu, ktorú zasiela klientom spolu s úverovou kartou formou obyčajnej listovej zásielky. Príslušné doklady navrhovateľ uchováva len po dobu jedného roka a následne ich skartuje. PIN, ktorý je nevyhnutný pre použitie karty, navrhovateľ doručuje klientom formou doporučenej listovej zásielky určenej do vlastných rúk. Príslušné doručky archivuje po dobu šiestich mesiacov, preto ich v konaní nemohol predložiť. Odporca ale nenamietal, že mu nebola úverová karta doručená, a teda že o schválení návrhu a uzavretí zmluvy nevedel. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že čerpanie bolo závislé výlučne od vôle klienta a navrhovateľ ho klientovi žiadnym spôsobom nevnucoval. Navrhovateľ ďalej uviedol, že bolo potrebné prihliadnuť aj na § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého, ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že odporca sa uzavretou zmluvou o úvere riadil a plnil z nej vyplývajúce záväzky. Proti uplatnenému nároku nič nenamietal, žiadnym spôsobom ho nerozporoval, ani nespochybnil. Práve naopak, odporca dlh voči navrhovateľovi na pojednávaní uznal, a jediné čo namietal, bol zmluvný úrok 39 % ročne. Navrhovateľ uviedol, že súd mal rozhodnúť rozsudkom na základe uznania podľa § 153a O. s. p., keďže odporca uznal pred súdom základ uplatneného nároku. Na základe uvedeného navrhovateľ zastáva názor, že súd mu mal priznať uplatnený nárok v celom rozsahu. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania 126,61 eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie 55,50 eur a trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní za 1 úkon (odvolanie) vo výške 51,45 eur + režijný paušál 7,81 eur + 20 % DPH z 59,26 eur, teda 11,85 eur. Navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O. s. p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že rozhodnutím súdu prvého stupňa sa v časti nárokov navrhovateľa vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 21.12.2007, ktoré si vyčíslil na 107,23 eur spolu s úrokmi 39 % ročne zo 77,36 eur od 16.6.2010 do zaplatenia a úrokom z omeškania 9 % ročne zo 77,36 eur od

16.6.2010 do zaplataenia, navrhovateľovi ako účastníkovi konania, odňala možnosť konať pred súdom a v časti nárokov navrhovateľa, vyplývajúcich zo zmluvy o poskytnutí úverového rámca 20.000 Sk (663,88 eur), je rozhodnutie súdu prvého stupňa vecne správne.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že navrhovateľ si návrhom, doručeným súdu 25.5.2012, uplatnil nároky vyplývajúce z dvoch právnych vzťahov. V časti I. návrhu si uplatnil nárok zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 2630085 64269406 z 21.12.2007, na základe ktorej poskytol odporcovi úver na financovanie kúpy spotrebného tovaru 20.051 Sk, t. j. 665,57 eur, ktorý mal odporca splatiť v 24 mesačných splátkach po 1.216 Sk. Odporca však uhradil len časť dlžnej sumy a ku dňu podania návrhu si navrhovateľ svoj nárok voči odporcovi vyčíslil na 107,23 eur. Táto suma pozostávala z nesplatenej istiny úveru a zmluvných pokút a poplatkov spojených s vymáhaním istiny. Okrem toho požadoval i úroky 39 % ročne zo 77,36 eur od 16.6.2010 do zaplataenia a úrok z omeškania 9 % ročne zo 77,36 eur od 16.6.2010 do zaplataenia. Súd prvého stupňa však v rozpore s obsahom návrhu, ako aj vyjadrením navrhovateľa „špecifikácia dlžnej sumy“, ktoré bolo súdu doručené 21.8.2012, v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 21.12.2007, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi úver na financovanie kúpy spotrebného tovaru 20.051 Sk (t. j. 665,57 eur), nie je v tomto rozsahu predmetom konania a ďalej sa zaoberal už len revolvingovým úverom, ktorý mal vyplývať z časti C uvedenej zmluvy. Z toho vyplýva, že zamietnutie návrhu v časti nárokov, ktoré si navrhovateľ uplatnil zo spotrebiteľského úveru v rozsahu 665,57 eur, a ktoré vyčíslil na 107,23 eur spolu s úrokmi 39 % ročne zo 77,36 eur od 16.6.2010 do zaplataenia a úrokom z omeškania 9 % ročne zo 77,36 eur od 16.6.2010 do zaplataenia, súd neodôvodnil, a preto je odvolacím súdom rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný. Skutočnosť, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nespĺňa v časti podmienky § 157 ods. 2 O. s. p. (nie je riadne odôvodnené a z toho dôvodu je nepreskúmateľné) je okolnosťou, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie v predmetnej časti zrušiť s poukazom na § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Pokiaľ ide o zamietnutie návrhu v časti týkajúcej sa nárokov vyplývajúcich zo zmluvy o poskytnutí úverového rámca 20.000 Sk, t. j. 663,88 eur, odvolací súd sa v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, považuje ich za vecne správne a odkazuje na ne. Pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia považuje uviesť ešte nasledovné k odvolacím dôvodom :

Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou navrhovateľa o platnosti zmluvy o poskytnutí úverového rámca 20.000 Sk, t. j. 663,88 eur (ďalej len „zmluva o revolvingovom úvere“), vyplývajúcej z časti C zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 21.12.2007, ale naopak, stotožnil sa so závermi prvostupňového súdu v preskúmanom rozsudku, že pre absenciu písomnej formy a chýbajúci obsah zákonných náležitostí zmluva o revolvingovom úvere nebola medzi účastníkmi platne uzavretá, pričom v podrobnostiach poukazuje na argumentáciu prvostupňového súdu, ku ktorej sa v celom rozsahu prikláňa. Z neplatnej zmluvy potom navrhovateľovi vznikol nárok voči odporcovi iba na vrátenie poskytnutého plnenia z titulu bezdôvodného obohatenia, v súdom prvého stupňa vyčíslenej výške 49,56 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne od 20.9.2011 do zaplataenia, pričom tento výrok súdu prvého stupňa nebol odvolaním ani napadnutý. Vo zvyšku bolo preto dôvodné návrh zamietnuť a rozhodnutie súdu prvého stupňa v odvolacom konaní potvrdiť.

Odvolací súd pritom nepovažoval za rozhodné tvrdenia navrhovateľa, že odporca mal vyjadriť súhlas s návrhom zmluvy o revolvingovom úvere vykonaním určitého úkonu, v danom prípade čerpaním úveru po zaslaní karty a PIN kódu odporcovi, (§ 275 ods. 4 Obchodného zákonníka), a že odporca uznal dlh čiastočným plnením v zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, keďže na daný spotrebiteľský vzťah sa prednostne vzťahujú ustanovenia právnych noriem na ochranu spotrebiteľa, ktoré sú lex specialis oproti lex generalis ustanoveniam Obchodného zákonníka, a ktoré stanovujú prísne podmienky na obsah zmlúv o spotrebiteľskom úvere, pri nedostatku ich písomnej formy pod následkom neplatnosti (§ 4 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase tvrdeného uzavretia zmluvy).

Rovnako nie je dôvodná ani námietka navrhovateľa, že odporca na pojednávaní 9.11.2012 nárok navrhovateľa uznal, a preto bol súd povinný rozhodnúť na základe uznania nároku podľa § 153a O. s. p. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že zo zápisnice o pojednávaní z 9.11.2012 vyplýva, že odporca uznal nárok iba čiastočne, čo do istiny úveru, s tým, že požiadal súd o preskúmanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. V zmysle § 153a ods. 2 O. s. p. rozhodnúť spor rozsudkom na základe čiastočného uznania nároku možno len na návrh navrhovateľa a na základe úplného alebo čiastočného vzdania sa nároku len so súhlasom odporcu. Navrhovateľ však do skončenia dokazovania návrh na rozhodnutie na základe čiastočného uznania nároku nevzniesol. Navyše, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, a teda z absolútne neplatnej zmluvy (pre rozpor s § 4 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa), na neplatnosť ktorej musí súd prihliadať ex offo, nevznikli navrhovateľovi žiadne nároky, ktoré by bolo možné pred súdom uznať.

S poukazom na vyššie uvedené, po vyčerpaní odvolacích dôvodov, potom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku v časti nárokov, ktoré si navrhovateľ uplatnil zo zmluvy o revolvingovom úvere, a ktoré vyčíslil na 870,32 eur spolu s úrokmi 21,24 % ročne z 882 eur od 18.1.2011 do 19.9.2011, zo sumy 870,32 eur od 20.9.2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania z 1.000,05 eur od 1.4.2011 do 19.9.2011 a zo sumy 870,32 eur od 20.9.2011 do zaplatenia, potvrdil.

O náhrade trov aj tohto odvolacieho konania rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Senát Krajského súdu v Trnave tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.